

[Jens Thoft]

Hr. Niels Anker Kofoed vil jeg tillade mig at springe over. Formanden er lidt fedtet med min taleid, men det må jeg jo leve med.

Når hr. Jørgen Estrup sammenkæder atomvåben og atomkraft, mener jeg, at denne sammenkædning er rigtig og vigtig. Jeg vil dog understrege, at atomkraftværker ikke er indrettede til at eksplodere, så risiciene ved atomvåben er måske endda endnu større. Også dette skulle tilsi en skarpere holdning.

Efter at USA i begyndelsen af 1980'erne parallelt med Airland Battle- og FOFA-doktrinerne, og hvad man nu er kommet til at kalde dem, gennemførte den nye maritime strategi, som betyder en langt større tilstedeværelse i det nordiske område af krigsskibe, må det antages, at mængden af besøg af sådanne krigsskibe vil stige afgørende i de kommende år. Mandskabet har brug for hvile, og der skal bringes vand, olie og andre forsyninger om bord. En dansk reaktion kunne selvfølgelig være ligegyldighed. Jeg er glad for, jeg er taknemlig for, at resultatet af denne debat i dag bliver en sådan dansk reaktion, at der nu strammes op, således at Danmark ikke længere er bagtrop i Skandinavien på dette område, men i det mindste har en lige så skarp holdning til disse ting, som vi ser at det svenske socialdemokrati har.

Jeg vil godt sige som en sidste bemærkning, at det svenske socialdemokratis kongres i slutningen af oktober vedtog en totrinsraket, og det er da rigtigt, at denne totrinsraket endnu ikke er bragt til udførelse. Denne raket gik ud på, at regeringen skulle arbejde indtrængende for, at supermagterne forlod den holdning hverken at be- eller afkræfte, om de havde atomvåben om bord, og såfremt det ikke lykkedes, skulle man afkræve de enkelte skibe forsikringer.

Jeg tror, at vi i Danmark vil opdage, at med en sådan skærpelse af vores politik vil der ske det samme som i Island, nemlig at atomvåbenmagterne foretrækker ikke at lade »nuclear capable«-skibe lægge til i Danmark, og hvis det er tilfældet, opnår vi jo det, vi ønsker.

Forsvarsministeren (Collet):

Til gavn for specielt SF's og Fælles Kurs' medlemmer føler jeg trang til at gentage den første del af mit indlæg, hvori jeg sagde: Danmark accepterer ikke atomvåben på dansk område i fredstid, heller ikke om bord i orlogsfartøjer, som aflægger besøg i danske havne. Dette

har været dansk politik i nu over 30 år, og denne politik er velkendt udadtil.

Hr. Jens Thoft anførte, at sandsynligvis og muligvis kendte vore allierede overhovedet ikke noget til det; de var uvidende om det. Disse forhold har været behandlet utallige gange her i Folketinget, været dækket i fjernsyn, i radio og i pressen. Problemet er velkendt internationalt. Vore allierede og også de, som vi ikke er allierede med, har ambassader her i landet, som har mulighed for at følge de tilkendegivelser, som kommer her fra Folketingets talerstol. Derfor har regeringen tillid til, at vore allierede kender vores politik på området.

Hvis vi nu forestillede os, at SF's forslag nød fremme, ville det skabe mistro blandt de allierede, og mistro er den første forudsætning for, at en alliance ophører. Sporene fra New Zealand skræmmer.

SF's forslag er illusionsmageri. Forslaget går kun på havne, som om det kun var skibe ved Langelinie, der var farlige for København, ikke de, der sejlede ved Drogden. Faremæssigt og folkeretligt er der ingen forskel på, om skibene sejler tæt ved havnen, i Storebælt, i Sundet eller i Køge Bugt.

Hvis ikke spørgsmålet var så alvorligt, måtte man sige, at mange af SF's bemærkninger til beslutningsforslaget bærer præg af ikke så lidt grinagtighed. Det er faktisk indimellem sikkerhedspolitik på blomsterbarnsniveau.

Det, det drejer sig om, hvis vi skal få virkelig kernevåbenfrihed, er, at vi på international basis laver holdbare nedrustningsaftaler for konventionelle styrker og kernevåbenstyrker, således som vi har set det ske i de forløbne år, og som vi formodentlig vil se det fuldført i begyndelsen af december måned. Det er den måde, disse problemer skal løses på, ikke ved den slags chikanepregede forslag, vi her er vidne til.

Så skal jeg lige berigtige en ting, hr. Jens Thoft sagde. Han påstod, at jeg i mit indlæg havde sagt, at NATO-skibene rigtignok sejlede ind i Østersøen forsynede med kernevåben. Hvis hr. Jens Thoft vil gøre sig den ulejlighed at læse referatet, når det foreligger, vil han kunne se, at jeg ikke har sagt, som hr. Jens Thoft anførte.

Jeg skal afslutningsvis sige, at regeringen ikke går ind for forbud, kontrol og garantier på dette område. Vi har fuld tillid til, at vore alli-